

זה המוסף התורני של המבשר

ספרי-תורה אומרים [בחבורת בית-מדרשו של רבי שלום מזרחי שרעבי הרש"ש (ת"פ-תקל"ז)] בעת פתיחת ההיכל פסוקי 'מי לא יראך' וכו'.

הרב נחמן הכהן (עורך), "פנתי בית-אל" יכ"ץ, מהרורא קמא, ירושלים תשנ"ח, פרק כד, פורים, אות שמב, עמ' סז.

אדר ראשון...

בשבת מברכים החדש אב, אמר [הרה"ק רבי שמואל צבי הורוביץ מספינקא זי"ע (תרפ"א-תשנ"ז)] 'מנחם אב', בשנה מעוברת אמר 'ראש חודש אדר ראשון' וכן 'ראש חודש אדר שני'. ובשבת מבה"ח חשוון, אמר 'מרחשוון' (ברמ"א) (ס"י) תכו ס"א) כתב דבשנה מעוברת כותבין באדר ראשון אדר סתם ובשני אדר השני. וכתב ע"ז במג"א בשם מ"צ דה"ח כשמברכין החדש אומרים באדר ראשון אדר סתם, ובשני אדר השני, אך מביא בשם הש"ך בשם מהר"ל דצריך לפרש בשניהם בראשון אדר ראשון ובשני אדר שני, וכן הוא דעת הט"ז.

הרב אשר יחזקאל רייכמאן, "זמירות תפארת צבי לשבת", ברוקלין ניו-יורק תשס"ח, סדר תפילות יום שבת קודש, אות קו, עמ' רלב.

זמר שושנת יעקב

משבת מברכין אדר התחילו [אצל רבי אברהם יצחק ואהן בעל 'דברי אמונה' מתולדות אהרן זצ"ל (תרע"ד)-] לומר בשולתנו הטהור בסעודה שלישית אחרי הזמירות שנת יעקב, ובשנה מעוברת התחילו מאחרי פורים קטן. שמשון רונפלד, "זמור לאברהם", חלק ג, ירושלים תשס"ו, ס"י סא, הנהגות חודש אדר, אות יא, עמ' שעד.

מי לא יראך

ראש-חודש אדר שחל בשבת **שמוציאים** שלושה

זה כמובן סידור עוד יוסף חי

בירושלים ת"ו יש נוהגים ביום שמוציאים שלשה ספרי-תורה ובשמיני-עצרת, לומר פסוקים אלו המודפסים במחזורים (עיין שערי המפקד הלכות קריאת ס"ת סעיף ו);

מִי לֹא יֵרָאֶךְ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם, כִּי לִךָ יֵאָתֶה, כִּי בְּכָל-חֲכָמֵי הַגּוֹיִם
וּבְכָל-מַלְכוּתָם: **מֵאֵין כְּמוֹךָ: מֵאֵין כְּמוֹךָ יְהוָה**,
גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה: **וְיְהוָה יִתְעַלֶּה** אֱלֹהִים אֲמֵת,
הוּא-אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם, **מִקְצָפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ**
וְלֹא-יִכְלּוּ גוֹיִם זַעֲמוֹ: אֲתוּהִי כְּמֶה רַבְרָבִין וְתִמְהוּהִי כְּמֶה
תְּקִיפִין, מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלֵם וּשְׁלֹטָנָה עִם-דָּר וָדָר:
יְמִין יְהוָה רֹמְמָה, **יְמִין יְהוָה** עֲשֵׂה חֵיל:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:

זה ספר דרשות של הרב עובדיה הדאיה זצ"ל

הקב"ה שנק' ראשון בחדש הראשון שנה' החדש הזה לכם
עשו שנק' ראשון בחדש הראשון שנה' החדש הזה לכם
ראשון וגו' עכ"ל.

א) רבותי ! לא בכל פעם מודמן שבת כזה שעלו ובאו
בו כמה מעלות טובות, הנה יום ראשון לחדש
זה כבר ידוע שנטל עשר עטרות כדאיתא בסדר עולם פ"ז
ובמס' שבת (פ"ז ב') א) רא' למע"ב. ב) ראשון לנשיאים.
ג) ראשון לשיבת שכינה בישראל. ד) רא' לאיסור במת,
ה) ראשון לכהונה. ו) ראשון לברכה. ז) ראשון לעבודה.
ח) ראשון לשחיטת צפון. ט) רא' לאכילת קדשים. י) רא'
לירידת האש ע"ש. נוסף ע"ז נתעלה היום הזה עוד במעלות
שתיים. א) שר"ח זה חל ביום שב"ק. ב) שקורין בו פרי'
החדש, ומוציאים בו גם ג' ספרים הדרי הוא בבתי' וחדש
המשולש לא במהרה יתקן, ולפי הנהוג יום שמוציאים בו
ג' ספרים חוגגים אותו כיום שמחת תורה שאומרים בשעת
הוצאת ס"ת מארון הקודש הפסוקים מי לא יראך מלך
הננים וגו' ימין ה' רוממה וכו' שמע ישראל וכו' והרי
הוא שקול כיום שמחת תורה ממנו, וזה נוסף על עשר
עטרות שקיבל ביום הזה.

זה כמו שכתוב בעמוד השני, מהספר החשוב דרך אר"ץ על מנהגי אר"צ.
(זה לדעתי המקור החשוב ביותר כי הוא גילה שזה מנהג קדום לכל שבתות השנה)

ג) בשבתות שמוציאים בהם שלשה ספרי תורה [כגון ראש
חדש טבת שחל בשבת], אומרים בזמן הוצאת ספר תורה פסוקים:
מי לא יראך וגו' (מפי מו"ד הרב דוד עדס שליט"א — וכנ"ל ב"מנהגי
בית הכנסת הגדול באר"צ" [בסדר הוצאת ספר תורה]; ואומרים עד "אנא ה'
הצליחה נא" — אלא ששם מדובר שאומרים אותם בכל שבת, וכאן מדובר
כשמוציאים שלשה ס"ת כאמור — והוא מנהג "מדרש בית נשיא" בחלב, כאשר
שמעתי מפי ה"ר נסים לוי ע"ה — אך היום בחלב אין אומרים פסוקים אלו
לעולם; ולפי זה נמצינו למדים כי היו בחלב שלשה מנהגים בענין פסוקים
אלו: א) אומרים פסוקים אלו בכל שבת — מחזור ארם צובה, ר"מנהגי בית
הכנסת הגדול באר"צ" ה"ל. ב) אומרים אותם רק כאשר מוציאים שלשה ספרים
— מנהג בית נשיא; נאך יתכן שלאו בבתי כנסת תליא מלתא אלא תלוי בתקופות
— כלומר שהנוכח באות זו מתקופה מאוחרת יותר; או שזה כמנהג ק"ק ספרדים,
ואילו הנוכח באות א' — כמנהג המוסתעריים]. ג) מנהג חלב היום — שלא
אומרים פסוקים אלה כלל; ורבים המה המנהגים ונוסחאות שהתבטלו בחלב
— יתכן מהסבה שבסדורים הנמצאים בחלב לא נמצא נוסח זה, וקשה להנהיג
באופן קבוע לומר בעל פה נוסחאות שלא נמצאים בסידורים]. ועיין עוד בספר
דברי שלום [בראש הספר — "מנהגי בית אל" סעיף ו'] שכתב וז"ל נראה
לע"ד שנתייחד על פי מנהג בני סארגוטי שהיו נוהגים להוציא ג' ספרים מכל
בית הכנסת לקבל פני המלך, והיו מקלסים אותו — וגם המלך היה מהלל
להקב"ה; ונעשה להם נס גדול, ככתוב במגילת סארגוטי — ועושים פורים

נוסח מחזור ארם צובה לנוסח "מנהגי בית הכנסת" למחר"ש זעפרני זצ"ל, וספר דברי שלום, וסידור "רינת ישראל" [אשר גם שם מובאים פסוקים אלו — כי גם הוא לפי מנהג ירושלים]. ועוד בענין זה — כל הפסוקים הללו אומרים בחלב בשעת הוצאת ספר תורה ראשון, אך בהוצאת ספר שני ושלישי אין אומרים [בחלב] שום פסוק; ומוליכים אותו סגור — שלא כספר ראשון שמוליכים פתוח; ורק לאחרונה ממש נוהגים בחלב שכאשר יש שני בעלי שמחה, נותנים לכל אחד להוליך ספר תורה פתוח, — ח' אדמון כהן נ"י).

זוה מקורות ארוכים יותר שלא צילמתי אלא רק הפניתי אליהם

ועי' בספר דברי שלום (עפג'ין) חלק ו, החל מעמוד קסב (אלא שדחה את השערותו בדרך אר"ץ המצולם למ

ובספר חדות המועדים ראש חודש (הררי רפול) החל מעמוד רעד.